

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

SVAT. ČECH:

PÍSEŇ DCERY.

Proč ubíjíš mne, drahá máti,
tvých dobrých očí slunný svit,
proč nemohu si na tvém srdci
zpočívati tichou ulviti?
Ty sálala bys s delem krásy,
sušila slzy sluncem lásky,
— Ach darmo! Mlčí hrabu skrýš,
— ty tvrdě spíš!

Zda slétá ke mně duchu dráhý?
Zda ston můj bije ve tvůj sluch?
Ach, ano! Vnímám tvoje volání —
ty's u mne — cítím lásky dech.
Ty vidíš slzy na mé líci,
ty slyšíš hlas můj sténající,
a jaká srdce kručí tíž,
— ty víš, ty víš!

Na vlastní oltář svatý kladu
to srdce bolem sevřené,
sen lásky smutný, liché touhy
a mladé žití zmařené.
Má duše věrně povydehorá
tvých naučení vroucí slova:
Než odrodilku — v rově spíš
dech uvádíš!

NA VLASTI OLTÁŘ.

Nadešla doba, kdy každý syn a
každá upřímná dcera Čechie může
uplatnit své síly a položit obět
na oltář vlasti, která jest v nebez-
pečí a potřebuje pomoci všech sy-
nů a deček.

Nadešla doba rozhodující pro
naš český národ, zda má ostati na
dítě pod jhem otroctvím, jež skom-
rem po tři sta roků snášel — a
nadešla vhodná doba jha tohoto se
sprostiti. A ku sprostění tomu
nestačí jen dobrá vůle a čitelná,
dobrá vůle ona musí býti prová-
zena činem a to zdatně. Je potřeba
obětí, životů a peněz. Kdo ne-
může přiložit ruku k dílu, tož
hled finanční podporou usnadnit
práci těm na frontách.

Krajně v této zemi usazení si
mohou představit, co musí zakou-
seti ti ubožáci lidé, kde válka již trvá
přes tři roky. My zde máme te-
prv začátek, válku jsme ještě ne-
zakusili a toneme v obavách, jak
asi bude dále?

Národní Sdružení vykonalo již
zdatný kus práce a je ale ještě
mnoho a mnoho třeba vykonati. A
to možno jen tehdy, když bude
práci onu podporovati český lid,
neboť pouze na něm spočívá velká
tíha této práce.

I na ženách českých spočívá ve-
líká zodpovědnost, aby práce za-
počítá setkala se se zdarem. Žena
česká se nikdy práce a obětí neští-
tila a také tentokrát dokáže, že
pracovati dovede. Jde-li muž do
boje, musí žena pracovati doma,
zastávati místo jeho i svoje. A
hlavně na ženu spočívá největší
díle zodpovědnosti v této válce.
Manžel, jde-li do boje s vědomím,
že rodina jeho je pod dohledem
věrného jeho družky a že práce a o-
běť jeho pro rodinu jest oceněna,
lehčeji i zdatněji snáší utrpení vá-
lečné, neboť vědomí ono dává mu
útechu a posiluje jej v těžké době.

A tak se to má i s krajany za
mořem, již jsou dlouhou válnou
vyčerpáni a skorem již na kraji zou-
falství, skládají svoji naději v nás
Čechy americké, že pomůžeme jim
v čase těžké chvíle a obětujeme ně-
jaký ten dolar na oltář vlasti, jež
nás zrodila.

Dědeček z Brainard, Nebr., dne
6. ledna 1918. — Mili čtenářové!
Minulé Vánoce s těmi starými a
přece vždy novými dojmami, minul
i Nový rok, — a nám zbyla jen mi-
lá upomínka na doby v nedaleké
minulosti prožité.

Drahé mě polovici, stříbrovláse-
né babičce, přý nikdy nevyminí z
paměti den 20. pros. 1917, kdy se
těchastila vánočního představení
dítěte naší milé osadní školy. Při-
šla domu celá vyměněná. Nebylo
prý to jen jako divadlo, ale jako
opravdový děj před očima přítom-
ných právě se odehrávající. Tak
a podobně chválila ty malé herec.
Myslí jsem, že babička přebíhá,
poněvadž to ženské pokolení už to
má ve zvyku, jak zajisté i mili čte-
nářové z vlastní zkušenosti vědí:
některou ve svých řečech hodně při-
dávají, třeba by v pravdě zasloužili,
aby ubraly; jinému zase ušerou,
ať by po právu a spravedlnosti měl
býti pochválen.

A tak jsem se druhý den vy-
pravil na svrchu zmíněné divadlo,
sám, abych přec zvěděl, mnoho-li
na tom pravdy, co mi moje staru-
ška vyhlásla.

Ale, moji drazí přátelé, nemys-
lete, že teď přeháním já, feknul-
li Vám, že mi jen oči přecházely,
když jsem hleděl na ten neobyčej-
ně krásně ozdobený vánoční strom
až ku stropu sáhal. A co těch
dárků pod ním! Hledě na to, cítil
jsem, že se mně zmocňuje jakási
měkká, vánoční nálada. V tom
zavzně potlesk, ohlédnu se, co se
kde děje, poněvadž divadlo dosud
nezačalo, a tu spatřím, že dva z
našich milých osadníků uvádějí do
síně našeho horlivého duhovního
správce, nejdůst. Monsignora A-
loise J. Kleina, který v přítomné
době je též administrátorem lin-
colnské diecéze, z čehož máme vši-
chni velikou radost.

Ined na to vyhrnula se opona a
čiperný hošík veselé nás všechny
uvítal. Prozářil též, že prý Mr.
Aut. Coufal mnoho Ježíškovi po-
máhal nadčlovat dárky pro 169
přílých školáků. Dvě velké slzy
skanuly mi po tvářích a já mimo-
děk zaseptal: "Bůh ti to odplatí,
příteli drahý, dobře nakládáš s
hlavnou tví svěřenou."

Potom jsme měli potěšení vidět
těch 169 šťastných dětí v malebné
skupině, když dojemně zpívali an-
glickou vánoční píseň. Krásně ne-
slo se vzduchem a dosud mi zní v
uších radostné jejich zvolání:
"Three cheers for our school.
Hurrah! hurrah! hurrah!"

Ined zase rozesmáli nás mali-
tanečníci, nejmenší hoši a dívky.
Některý velmi šelmovskoy po nás
pokukoval, když se s tou svojí
Marjánkou otáčel. — Co to asi
muselo dát práce ty malinké děti
tak pěkně uvořit! Než, co pak
ly naše etihodné sestry nedoká-
zaly! Bůh jim odplatí všechnu lá-
sku k té naší mládeži!

Velmi zajímavá byla anglická
veselohra "Waiting for the
Train". Zasmáli jsme se od srdce
tím různým estujícím i jejich ná-
padům.

Bezvadně provedení překrásné
hry "Pouť srotka" dostatečně
vyčítá nedovedu! Už ty ústroje
dětí unášely nás v dobu před na-
rozením Krista Pána. Děj sám v
sobě byl též velmi dojmavý. Zlá
macecha poslala Martu, nevlastní
svou deuru, pro zlato, prý dávno
jíž přijené Lámanům v Terebii.
Netušíc ně zleho, vydala se ubožá-
cká dívka na cestu; brzy však, bez vě-
domí matčina, přichvátala za ní
Safira, nevlastní sestra její, a obě
pak nasmírně trpěly, nehouche
nalézti Terebii a v ní Lámanů.
Vysílené klesly na skálu právě v
dobu, kdy anděl zvěstoval pastýř-
ům narození Kristovo. Nemajíce
v chudobě své ničeho, natrhaly
květin, a přišedše do Betléma, po-
daly vyslechnuvši, kam jdou a co
mají matce přinést, vrátila jim
květiny v zlato proměněné, aby je
donesly kající matce své, která
dávno již hrách svůj oplakává a
polepšení slibuje. Shledání se dě-
ti s matkou bylo velmi dojemné:
mnohé oko slouz se zalilo, když o-
na Pánu Bohu děkovala, že jí vy-
slyšel a děti jí navrátil.

Při této hře velmi dovedně zná-
zorněn byl chlěv Betlémský i jeho
svatí obyvatelé.

Poslední číslo programu byla
ryze vlasteneckého rázu a mile pí-
sobilo na všechny přítomné; bylo
to evičení s vlajkami. Při prvních
zvucích americké národní hymny
obecenstvo povstalo a s cítem i
nadšením vstúpilo se v zpěv.

Potom přišel Santa Claus a všem
"hodným" dárky rozdával. Nej-
hodnější asi byl náš nejdůst.
Monsignor, neboť měl před sebou
pěknou hromádku dárků, důkaz
to, že i děti i osadníci dovedou o-
ceniti jeho horlivost i lásku. Dě-
tem jen očka zářila, když si odná-
šely objemné pytlíky s koledou a
sešity. Pozoroval jsem, že ta u-
přímná jejich radost pana Coufala
tak dojmala, že se brzy ze síně
vytratil.

A já, — děda starý, — čekal
jsem až do konce a — nedostal
jsem ničeho, ať se mi zdá, že jsem
byl dost hodný. Doufal jsem, že
snad přec něco dostanu o středem
večera a neklamal jsem se. Má
zlatá babička mi dala broje a
když si je nasadím, a úsměvem mi
říká: "Inu, — jako když ti bylo
dvacet." Vile, mili čtenářové,
když jsem si před léty tu svou

"babičku" hledal, měl jsem také
brejle, totiž "evikr", ale ne, a-
bych jí snad lépe viděl, (byl bych
ji poznal mezi tisíci bez okulárů),
nýbrž, abych se jí hodně líbil. Nu,
— a dokázal jsem to. Nyní ovšem
nosím brejle za jiným účelem; než
co dělat! — stáří se stáří. Jš zas
koupil babičce pěkné modlitební
knížky hodné objemné; ale — po-
chvalovala si. Celé svátky prý se
jí ani z kostela jíti nezdálo: ty ol-
táře tak pěkně ozdobené, ten zpěv
tak ducha i srdce jímající, to říká-
ní v těch knížkách tak nábožně,
to vánoční kázání tak miloučkě—
k nevyovědění!

Nu — a nyní už je to všechno
prý a a nám zbyly jen milé vzpo-
mínky a ty vzájemné dárčky. Co
pak asi pan redaktor a mili čtená-
řové darem dostali?

Babička by věděla hodně novi-
něk, ale ku psaní ona se neodhod-
lá. Já vím proč, — ale vám to
nepovím, protože ji mám rád. —
Bude prý tu brzo nějaká veselka,
ale já zapomněl čí. — Pan J. W.
Pazderský prodal svou dšnu a má
prý namířeno daleko od nás. To
by přec neměl dělat, vždýť ho
máme rádi. — Mr. J. W. Kudrna
má výprodej, tak nevím, jaké ten
má úmysly. — Panu F. C. Dvořá-
kovi neodpustíme, že se od nás stě-
huje; on vždýcky podporoval do-
brou věc. Bude se nám po něm i
jeho hodné paní stýskat.

Na Červený kříž jsme my muži
dali co jsme mohli. Ženy zase
pracovaly různé ty části vlněné
budoucí národ, vzejdou-li mu to-
tíž pokojné dny a jaký asi pocit
bude mít! Já bych raději vzdě-
lávala pšdu ku svému živobytí nar-
vou hnojenou, nežli lidskou krví.
Ó, kdyby tak můj jazyk byl no-
cem všech řečí! Šla bych hlásat
všem národům mír; stejně bych je
podělila, aby mohli klidně jeden
vedle druhého žiti. Vzdýt ten ži-
vot je tak krátký! Se srdečným
pozdravem dopis končím a přejí
všem, by dosáhli v tomto roce, po-
čem touží.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N. S. a zároveň za přání v
tomto roce. Přání nás všech as-
je to, by se brzy tato válka skon-
čila a to ku všeobecné shodě. Sr-
dečně vás zdraví a těší se na časté
shledání s dopisy od vás v Ž. H. —
Pořadatelka.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N. S. a zároveň za přání v
tomto roce. Přání nás všech as-
je to, by se brzy tato válka skon-
čila a to ku všeobecné shodě. Sr-
dečně vás zdraví a těší se na časté
shledání s dopisy od vás v Ž. H. —
Pořadatelka.

Pořadatelka.

Josefa Hánová, Pawnee City,
Nebr. — Čtená pořadatelko "Žen-
ské Hlídky", jakož i všichni čtená-
ři a čtenářky tohoto listu, přijmě-
te ode mne srdečný pozdrav! K
dopisu tomuto mne přinutila ta o-
klopst, že nám došlo předplatné
na tak milý nám tento časopis.
Manžel tudíž posílá vám povinný
obnos a zároveň přikládá 50 centů
do sbírky ve prospěch české naší
staré vlasti. Poslali bychom též
na Červený kříž, my ale platíme
zde v našem okrese na tento sle-
chetný účel každého měsíce dle na-
ší možnosti. Včera jsme byli ve
městě a tu opět jsme dali \$7.00.
Kde pak bychom si byli před půl
druhým rokem vzpomněli, že bu-
deme též do toho strašlivého váru
válečného vtaženi. Však co na
plat; musíme se podrobit, ačkoli
je to pro nás velice bolestným,
když se musíme rozloučit s našimi
miláčky. Co tu slzi každá ma-
tka proleje, když dává svoje po-
slední sbohem drahému synovi,
něž se jde za nás všechny obět-
vat, naší zemi i nás všechny hájit
před tím německým tyranem. Co
by z nás bylo, kdyby on tak měl
vyhrát! Však anděl míru roz-
pne svá křídla nad všemi našimi
hrdinnými hochy i oad spojení,
bude je chránit a pomůže jim zdo-
lat toho německého tyraa i s je-
ho spojenci. Oni zachrání nás, na-
ši zemi a domov i naši české vlas-
ti — té drahé naší matice zla-
nou svobodu. Rozepsala jsem se
poněkud více, nežli jsem původně
měla v úmyslu a paní pořadatelko
předem již děkuji za laskavé uve-
řejnění tohoto mého dopisu, který
zakončuji s přáním všem šťastně
a veselchó všechno roku 1918
a aby se naši hoši ještě v tomto
roce všichni o vítězství navrátili.
— Jste dovolím si zmíniti se, že
my zde též pro Červený kříž pra-
cujeme — píeteme, síjeme, vsak
není nás zde Čechů dosti a proto
pracujeme s americkými sestrami.

Čtená přítelkyně! Děkuji za do-

pis, jakož i za předplatné a pří-
spěvek pro naši válečnou akci. Jen
pšte častěji a nečekejte ani, až
budete zasílati předplatné, do-
pis nám bude vždy vítáný. My že-
ny teď věru potřebujeme, bychom
jedna druhou trochu povzbuzovaly
v této těžké pro nás všechny do-
bě. Jedna útěcha nás však sílí a
ta jest, naděje v brzké a vítězné
skončení války! Přijměte srdeč-
ný pozdrav od —

Pořadatelky.

M. J. Khileová, Marshalltown,

Iowa, 5. ledna 1918. — Čtená paní
pořadatelko "Ženské Hlídky"
Přiložené zasílám vám předplatné
na "Pokrok" a 50 centů do sbírky
pro České Národní Sdružení. Ve-
lice ráda bych opět zavítala do
"Ženské Hlídky", skutečně ale
ani nevím jak? Nařikat, když už
je všude náruka více nežli dosti, a-
nebo mám snad útošovat, když sa-
ma bolest cítím?! Minule jsem
psala, že bych svůj život dala na
vykoupení naší vlasti, neboť se do-
mýšlím, že každý z nás máme na
svůj život právo. Tehdy jsem ne-
měla tušení, že bude též můj nej-
mladší syn volán. Byl hned v
květnu při první výzvě odveden,
jest ale posud doma a čeká, až jej
povolají. Jsem volnou pomáháť
jakkolivě, niemně přiče se mě-
nu rozumu prolévati tolik nevinné
lidské krve a na zmar přivésti to-
lik nadějných lidských životů.
Zda-li pak ty oběť pochopí ten
budoucí národ, vzejdou-li mu to-
tíž pokojné dny a jaký asi pocit
bude mít! Já bych raději vzdě-
lávala pšdu ku svému živobytí nar-
vou hnojenou, nežli lidskou krví.
Ó, kdyby tak můj jazyk byl no-
cem všech řečí! Šla bych hlásat
všem národům mír; stejně bych je
podělila, aby mohli klidně jeden
vedle druhého žiti. Vzdýt ten ži-
vot je tak krátký! Se srdečným
pozdravem dopis končím a přejí
všem, by dosáhli v tomto roce, po-
čem touží.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N. S. a zároveň za přání v
tomto roce. Přání nás všech as-
je to, by se brzy tato válka skon-
čila a to ku všeobecné shodě. Sr-
dečně vás zdraví a těší se na časté
shledání s dopisy od vás v Ž. H. —
Pořadatelka.

Pořadatelka.

M. J. Khileová, Marshalltown,

Iowa, 5. ledna 1918. — Čtená paní
pořadatelko "Ženské Hlídky"
Přiložené zasílám vám předplatné
na "Pokrok" a 50 centů do sbírky
pro České Národní Sdružení. Ve-
lice ráda bych opět zavítala do
"Ženské Hlídky", skutečně ale
ani nevím jak? Nařikat, když už
je všude náruka více nežli dosti, a-
nebo mám snad útošovat, když sa-
ma bolest cítím?! Minule jsem
psala, že bych svůj život dala na
vykoupení naší vlasti, neboť se do-
mýšlím, že každý z nás máme na
svůj život právo. Tehdy jsem ne-
měla tušení, že bude též můj nej-
mladší syn volán. Byl hned v
květnu při první výzvě odveden,
jest ale posud doma a čeká, až jej
povolají. Jsem volnou pomáháť
jakkolivě, niemně přiče se mě-
nu rozumu prolévati tolik nevinné
lidské krve a na zmar přivésti to-
lik nadějných lidských životů.
Zda-li pak ty oběť pochopí ten
budoucí národ, vzejdou-li mu to-
tíž pokojné dny a jaký asi pocit
bude mít! Já bych raději vzdě-
lávala pšdu ku svému živobytí nar-
vou hnojenou, nežli lidskou krví.
Ó, kdyby tak můj jazyk byl no-
cem všech řečí! Šla bych hlásat
všem národům mír; stejně bych je
podělila, aby mohli klidně jeden
vedle druhého žiti. Vzdýt ten ži-
vot je tak krátký! Se srdečným
pozdravem dopis končím a přejí
všem, by dosáhli v tomto roce, po-
čem touží.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N. S. a zároveň za přání v
tomto roce. Přání nás všech as-
je to, by se brzy tato válka skon-
čila a to ku všeobecné shodě. Sr-
dečně vás zdraví a těší se na časté
shledání s dopisy od vás v Ž. H. —
Pořadatelka.

Pořadatelka.

M. J. Khileová, Marshalltown,

Iowa, 5. ledna 1918. — Čtená paní
pořadatelko "Ženské Hlídky"
Přiložené zasílám vám předplatné
na "Pokrok" a 50 centů do sbírky
pro České Národní Sdružení. Ve-
lice ráda bych opět zavítala do
"Ženské Hlídky", skutečně ale
ani nevím jak? Nařikat, když už
je všude náruka více nežli dosti, a-
nebo mám snad útošovat, když sa-
ma bolest cítím?! Minule jsem
psala, že bych svůj život dala na
vykoupení naší vlasti, neboť se do-
mýšlím, že každý z nás máme na
svůj život právo. Tehdy jsem ne-
měla tušení, že bude též můj nej-
mladší syn volán. Byl hned v
květnu při první výzvě odveden,
jest ale posud doma a čeká, až jej
povolají. Jsem volnou pomáháť
jakkolivě, niemně přiče se mě-
nu rozumu prolévati tolik nevinné
lidské krve a na zmar přivésti to-
lik nadějných lidských životů.
Zda-li pak ty oběť pochopí ten
budoucí národ, vzejdou-li mu to-
tíž pokojné dny a jaký asi pocit
bude mít! Já bych raději vzdě-
lávala pšdu ku svému živobytí nar-
vou hnojenou, nežli lidskou krví.
Ó, kdyby tak můj jazyk byl no-
cem všech řečí! Šla bych hlásat
všem národům mír; stejně bych je
podělila, aby mohli klidně jeden
vedle druhého žiti. Vzdýt ten ži-
vot je tak krátký! Se srdečným
pozdravem dopis končím a přejí
všem, by dosáhli v tomto roce, po-
čem touží.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N. S. a zároveň za přání v
tomto roce. Přání nás všech as-
je to, by se brzy tato válka skon-
čila a to ku všeobecné shodě. Sr-
dečně vás zdraví a těší se na časté
shledání s dopisy od vás v Ž. H. —
Pořadatelka.

Pořadatelka.

M. J. Khileová, Marshalltown,

Iowa, 5. ledna 1918. — Čtená paní
pořadatelko "Ženské Hlídky"
Přiložené zasílám vám předplatné
na "Pokrok" a 50 centů do sbírky
pro České Národní Sdružení. Ve-
lice ráda bych opět zavítala do
"Ženské Hlídky", skutečně ale
ani nevím jak? Nařikat, když už
je všude náruka více nežli dosti, a-
nebo mám snad útošovat, když sa-
ma bolest cítím?! Minule jsem
psala, že bych svůj život dala na
vykoupení naší vlasti, neboť se do-
mýšlím, že každý z nás máme na
svůj život právo. Tehdy jsem ne-
měla tušení, že bude též můj nej-
mladší syn volán. Byl hned v
květnu při první výzvě odveden,
jest ale posud doma a čeká, až jej
povolají. Jsem volnou pomáháť
jakkolivě, niemně přiče se mě-
nu rozumu prolévati tolik nevinné
lidské krve a na zmar přivésti to-
lik nadějných lidských životů.
Zda-li pak ty oběť pochopí ten
budoucí národ, vzejdou-li mu to-
tíž pokojné dny a jaký asi pocit
bude mít! Já bych raději vzdě-
lávala pšdu ku svému živobytí nar-
vou hnojenou, nežli lidskou krví.
Ó, kdyby tak můj jazyk byl no-
cem všech řečí! Šla bych hlásat
všem národům mír; stejně bych je
podělila, aby mohli klidně jeden
vedle druhého žiti. Vzdýt ten ži-
vot je tak krátký! Se srdečným
pozdravem dopis končím a přejí
všem, by dosáhli v tomto roce, po-
čem touží.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N. S. a zároveň za přání v
tomto roce. Přání nás všech as-
je to, by se brzy tato válka skon-
čila a to ku všeobecné shodě. Sr-
dečně vás zdraví a těší se na časté
shledání s dopisy od vás v Ž. H. —
Pořadatelka.

Pořadatelka.

M. J. Khileová, Marshalltown,

Iowa, 5. ledna 1918. — Čtená paní
pořadatelko "Ženské Hlídky"
Přiložené zasílám vám předplatné
na "Pokrok" a 50 centů do sbírky
pro České Národní Sdružení. Ve-
lice ráda bych opět zavítala do
"Ženské Hlídky", skutečně ale
ani nevím jak? Nařikat, když už
je všude náruka více nežli dosti, a-
nebo mám snad útošovat, když sa-
ma bolest cítím?! Minule jsem
psala, že bych svůj život dala na
vykoupení naší vlasti, neboť se do-
mýšlím, že každý z nás máme na
svůj život právo. Tehdy jsem ne-
měla tušení, že bude též můj nej-
mladší syn volán. Byl hned v
květnu při první výzvě odveden,
jest ale posud doma a čeká, až jej
povolají. Jsem volnou pomáháť
jakkolivě, niemně přiče se mě-
nu rozumu prolévati tolik nevinné
lidské krve a na zmar přivésti to-
lik nadějných lidských životů.
Zda-li pak ty oběť pochopí ten
budoucí národ, vzejdou-li mu to-
tíž pokojné dny a jaký asi pocit
bude mít! Já bych raději vzdě-
lávala pšdu ku svému živobytí nar-
vou hnojenou, nežli lidskou krví.
Ó, kdyby tak můj jazyk byl no-
cem všech řečí! Šla bych hlásat
všem národům mír; stejně bych je
podělila, aby mohli klidně jeden
vedle druhého žiti. Vzdýt ten ži-
vot je tak krátký! Se srdečným
pozdravem dopis končím a přejí
všem, by dosáhli v tomto roce, po-
čem touží.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N. S. a zároveň za přání v
tomto roce. Přání nás všech as-
je to, by se brzy tato válka skon-
čila a to ku všeobecné shodě. Sr-
dečně vás zdraví a těší se na časté
shledání s dopisy od vás v Ž. H. —
Pořadatelka.

Pořadatelka.

M. J. Khileová, Marshalltown,

Iowa, 5. ledna 1918. — Čtená paní
pořadatelko "Ženské Hlídky"
Přiložené zasílám vám předplatné
na "Pokrok" a 50 centů do sbírky
pro České Národní Sdružení. Ve-
lice ráda bych opět zavítala do
"Ženské Hlídky", skutečně ale
ani nevím jak? Nařikat, když už
je všude náruka více nežli dosti, a-
nebo mám snad útošovat, když sa-
ma bolest cítím?! Minule jsem
psala, že bych svůj život dala na
vykoupení naší vlasti, neboť se do-
mýšlím, že každý z nás máme na
svůj život právo. Tehdy jsem ne-
měla tušení, že bude též můj nej-
mladší syn volán. Byl hned v
květnu při první výzvě odveden,
jest ale posud doma a čeká, až jej
povolají. Jsem volnou pomáháť
jakkolivě, niemně přiče se mě-
nu rozumu prolévati tolik nevinné
lidské krve a na zmar přivésti to-
lik nadějných lidských životů.
Zda-li pak ty oběť pochopí ten
budoucí národ, vzejdou-li mu to-
tíž pokojné dny a jaký asi pocit
bude mít! Já bych raději vzdě-
lávala pšdu ku svému živobytí nar-
vou hnojenou, nežli lidskou krví.
Ó, kdyby tak můj jazyk byl no-
cem všech řečí! Šla bych hlásat
všem národům mír; stejně bych je
podělila, aby mohli klidně jeden
vedle druhého žiti. Vzdýt ten ži-
vot je tak krátký! Se srdečným
pozdravem dopis končím a přejí
všem, by dosáhli v tomto roce, po-
čem touží.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N. S. a zároveň za přání v
tomto roce. Přání nás všech as-
je to, by se brzy tato válka skon-
čila a to ku všeobecné shodě. Sr-
dečně vás zdraví a těší se na časté
shledání s dopisy od vás v Ž. H. —
Pořadatelka.

Pořadatelka.

M. J. Khileová, Marshalltown,

Iowa, 5. ledna 1918. — Čtená paní
pořadatelko "Ženské Hlídky"
Přiložené zasílám vám předplatné
na "Pokrok" a 50 centů do sbírky
pro České Národní Sdružení. Ve-
lice ráda bych opět zavítala do
"Ženské Hlídky", skutečně ale
ani nevím jak? Nařikat, když už
je všude náruka více nežli dosti, a-
nebo mám snad útošovat, když sa-
ma bolest cítím?! Minule jsem
psala, že bych svůj život dala na
vykoupení naší vlasti, neboť se do-
mýšlím, že každý z nás máme na
svůj život právo. Tehdy jsem ne-
měla tušení, že bude též můj nej-
mladší syn volán. Byl hned v
květnu při první výzvě odveden,
jest ale posud doma a čeká, až jej
povolají. Jsem volnou pomáháť
jakkolivě, niemně přiče se mě-
nu rozumu prolévati tolik nevinné
lidské krve a na zmar přivésti to-
lik nadějných lidských životů.
Zda-li pak ty oběť pochopí ten
budoucí národ, vzejdou-li mu to-
tíž pokojné dny a jaký asi pocit
bude mít! Já bych raději vzdě-
lávala pšdu ku svému živobytí nar-
vou hnojenou, nežli lidskou krví.
Ó, kdyby tak můj jazyk byl no-
cem všech řečí! Šla bych hlásat
všem národům mír; stejně bych je
podělila, aby mohli klidně jeden
vedle druhého žiti. Vzdýt ten ži-
vot je tak krátký! Se srdečným
pozdravem dopis končím a přejí
všem, by dosáhli v tomto roce, po-
čem touží.

Čtená paní! Přijměte vřelý dík
za předplatné, jakož i za příspěvek
pro Č. N.